

Küçüğüm

– suleyman-kor · 30 Aralık 2009

Aynı sokakta oturuyorduk. Her gün bir kızla geliyordu .Adı esrarengizdi, herkes onun hakkında farklı şeyler söylerdi. Fakat kimse gerçeği bilmezdi. Kirli sakalları vardı. Yeşil gözlü esmerdi. Mahallenin kızları hayrandı ona. Bense nefret ederdim. Hiç kimseyle konuşmaz. Sadece gelir geçerdi.

Bir gün onunla yolda karşılaştık. Çok güzel bir yüzü vardı. Bana gülümsedi. şaşırdım. Ama yine de onu sevmiyordum. Fakat o çok farklıydı.Gece boyunca lambası yanardı. Uyumak yerine onun evini seyredirdim. Onu sevmediğim halde her şeyiyle ilgileniyordum. Yavaş, yavaş onu gözlemeye başladım. O an anladım ki, Ona karşı hissettiğim şey sevgiymiş. Artık O eve gelmeden uyuyamıyordum. Yanına gelen kızları kıskanırdım. Herkes onun kötü olduğunu söyleyince. Hep onu savunurdum. Onunla karşılaşmak için kapıda dururdum.

Onu yine yolda gördüm. Bana göz kırptı. Yanımdan geçerken onu çağırdım. "Acelem var Küçüğüm" dedi. Bana aramızdaki yaş farkını hatırlatmıştı, eve gidip ağladım. Karar verdim Ona aşkımlı ilan edecektim. Yolunu gözledim. Bir gün onu gelirken gördüm. Peşine düştüm o eve girdi. Biraz bekleyip kapıyı çaldım. Açtı "Ne var Küçüğüm" dedi. "Seni Seviyorum" dedim. Gülümsedi "Evet" dedi. "Ne evet" dedim. Konuşmadı. Koşarak dışarı çıktım. Bir ay boyunca evden çıkmadım.

Bir gün kızlarla konuşurken. Ambulans geldi onun evine girdi. Sedyeye ile onu dışarı çıkardılar. Önümüzden geçerken. "Ben de seni Küçüğüm" dedi. Kıpkırmızı oldum herkes bana bakıyordu. Ağlayarak koşmaya başladım. Aksama kadar sokakta gezdim. Göz yaşlarım durmadan akıyordu. Sonra eve geldim. Annemler ondan bahsediyorlardı. Sevdiği bir kız varmış. Ailesi evlenmesine izin vermeyince kız evden kaçmış. Sokak serserileri onu öldürmüş. Eve getirdiği kızlar evi olmayan kızlarmış. Kimi sevdiyse ölmüş. Çok sevip acı çekmiş. İntihar edip hastaneyi aramış. Polisler evin duvarında "Küçüğüm" yazısını bulmuşlar. "KÜÇÜĞÜM SEN DE ÖLME" yazıyormuş. "Ben de seni sevdim, sevdiğim gibi sen de ölme diye ben öldüm KÜÇÜĞÜM